

Verkündigung - Hirdetések - Anunțuri

Mittwoch - Szerda - Miercuri 01.03.2017

ASCHERMITWOCH-HAMVAZÓSZERDA-MIERCUREA CENUȘII

08.30 - Gottesdienst ; 10.00 - Szt.mise; 11.30 - Sf.liturghie

Donnerstag - Csütörtök - Joi 02.03.2017

17.30 - Anbetung um geistliche Berufe - Szentségimádás a lelki hivatásokért - Adorație Euharistică pentru vocații spirituale

SONNTAG - VASÁRNAP - DUMINICA, 05.03.2017

15.00 - Anbetung - Szentségimádás - Adorație Euharistică
Rosenkranzverlosung - Rózsafűzér titokváltás - Schimbarea misterelor sf. Rozariu

FASTENZEIT - NAGYBÖJTI IDŐ - POSTUL MARE
2017

Exerzitien im Alltag , das erste Treffen mit der Teilnehmer, am Sonntag,
05.03.2017, um 16.00 Uhr.

Hétköznapi lelkigyakorlata, első találkozás a résztvevőkkel, vasárnap,
2017.03.05, 16.00-kor.

Ezerciții spirituale zi de zi, prima întâlnire cu participanții duminica,
05.03.2017, ora 16.00

- Keresztút, magyarul, pénteken, 17.15-kor
- Calea Crucii, în limba română, în fiecare sâmbătă de la ora 17.15
  - Marcus 10, 11, 12 lelki gyakorlat magyar nyelven, P.Márton SDS
  - Ezerciții spirituale în limba română, 17, 18, 19 martie, Pr. Ionuț Cădărean

PAROHIA ROMANO-CATOLICĂ ELISABETIN

Buletin Parohial
Pfarr-Anzeiger
Plébániai Értesítő

Februar / Február / Februarie 1
2017

www.parohiaelisabetin.ro

ORIGINEA MIERCURII CENUȘII

pr. William P. Saunders

Întrebuițarea liturgică a cenușii își are originile în timpurile Vechiului Testament. Cenușa simbolizează doliul, moartea și pocăința. De exemplu, în Cartea Esterei, Mardoheu și-a pus pe el sac și cenușă când a auzit de decretul regelui Artaxerxe (485-464 î.C.) al Persiei ca să fie omorâți toți evreii din imperiul persan (Estera 4,1). Iov, a cărui istorie a fost scrisă între secolele VII și V î.C., s-a pocăit în sac și cenușă (Iov 42,6). Profețind captivitatea babiloniană a Ierusalimului, Daniel (550 î.C.) a scris: "Mi-am îndreptat fața către Domnul Dumnezeu, stăruind în rugăciune și în rugi fierbinți, cu post, sac și cenușă" (Daniel 9,3). În secolul al V-lea î.C., după predica lui Iona despre convertire și pocăință, locuitorii din orașul Ninive au ținut post și s-au îmbrăcat cu sac, iar regele s-a acoperit cu sac și s-a culcat în cenușă (Iona 3,5-6). Aceste exemple din Vechiul Testament pun în evidență atât o practică recunoscută de folosire a cenușii cât și simbolismul acesteia. Isus însuși a făcut referire la cenușă. Vorbind despre orașele care au refuzat să se căiască de păcate deși au fost martore ale minunilor și au auzit vestea cea bună, Domnul spune: "Dacă în Tir și Sidon s-ar fi făcut minunile ce s-au făcut în voi, de mult, în sac și cenușă, s-ar fi pocăit" (Matei 11,21).

Biserica primară a continuat să folosească cenușa din aceleași motivații simbolice. În cartea sa, *De Poenitentia*, Tertulian (160-220) a prescria ca penitentul să trăiască "fără bucurie în asprimea unei pânze de sac și în murdăria cenușii". Eusebius (260-340), vestitul istoric al Bisericii primare, relatează în a sa *Istorie a Bisericii* cum un apostat pe nume Natalis a venit la Papa Zephyrius îmbrăcat în pânză de sac și cu cenușă pe cap cerând iertare. Tot în acele timpuri, acelora cărora li se cerea să facă penitență publică, preotul le presăra cenușă pe cap, după spovadă. În Evul Mediu (cel puțin în secolul al VII-lea), cei care urmau să moară erau întinși pe jos pe o pânză de sac presărată cu cenușă, ca mărturie a pocăinței înaintea Domnului în ziua judecării. În toate aceste exemple, este evident simbolismul doliului, al morții și al pocăinței.

În cele din urmă, folosirea cenușii a fost adaptată pentru a marca începutul Postului Mare, perioada de 40 de zile (fără a include duminicile) de pregătire pentru Paști. Ritualul pentru "Ziua Cenușii" datează cel puțin din secolul al VIII-lea. În jurul anului 1000, un preot anglo-saxon numit Aelfric predica: "Citim atât în cărțile Vechii Legi cât și în cele ale Noii Legi

că oamenii care se căiau de păcatele lor își puneau pe ei cenușă și își îmbrăcau trupurile în pânză de sac. Să facem, la începutul Postului nostru, puținul de a ne presăra cenușă pe cap ca simbol al faptului că trebuie să ne căim de păcatele noastre în timpul Postului". Cel puțin din Evul Mediu Biserica a folosit cenușa pentru a marca începutul perioadei penitențiale a Postului, când ne amintim de faptul că suntem muritori și ne plângem păcatele.

În actuala liturgie din Miercurea Cenușii, folosim cenușă obținută prin arderea ramurilor de palmieri împărțite în Duminica Floriilor în anul anterior. Preotul binecuvântează cenușa și face cu ea semnul crucii pe fruntea fiecărui credincios, spunând: "Amintește-ți, omule, că ești țărână și în țărână te vei întoarce", sau "Pocăiți-vă și credeți în Evanghelie". În această sfântă perioadă a Postului ca pregătire pentru Paști, trebuie să ne amintim semnificația cenușii pe care am primit-o: plângem și facem pocăință pentru păcatele noastre. Ne convertim din nou inimile la Domnul, care a suferit, a murit și a înviat pentru mântuirea noastră. Reînnoim promisiunile făcute la Botezul nostru, când am murit față de o viață veche și am înviat la o nouă viață cu Cristos. În fine, având în minte faptul că împărăția acestei lumi este trecătoare, ne străduim să trăim acum împărăția lui Dumnezeu, așteptând împlinirea ei în ceruri. În esență, murim față de noi înșine, și înviem la o nouă viață în Cristos.

Amintindu-ne de semnificația cenușii și străduindu-ne să trăim în conformitate cu ea în timpul Postului, trebuie să îi permitem Spiritului Sfânt să ne îndrepte spre caritate față de aproapele nostru. În Post, actele de dăruire de sine din iubire față de cei aflați în nevoi trebuie să fie parte a pocăinței, convertirii și reînnoirii noastre, deoarece astfel de acte constituie solidaritatea și dreptatea esențiale pentru construirea împărăției lui Dumnezeu în această lume.

În Postul Mare Biserica amintește că sunt prescrise:

- postul și abstenența de la carne: Miercurea Cenușii și Vinerea Sfântă;
- abstenența de la carne: în fiecare vineri din Postul Mare.

Biserica recomandă, în Postul Mare, îndeosebi practicarea faptelor de milostenie trupească și sufletească:

publicare în Catholic Herald: 10.02.2005

publicare pe ProFamilia: 15.02.2005